

דבר אליו ה'. ולאנו רצינו לילכת
מבחן לרעת סוד החקמה.

(פתח רבינו אבא ואמר (צפניה ג) כי אן האפהו אל עמיים שפה ברורה לקרא
כלם בשם יי' לעברו שכם אחד. ובתיב (זכריה י"ד) ותיה יי' למך וגוי ביום
שכם אחד, וכותבו (זכריה י"ד) ותיה ה' למלך וגוי ביום

בום ההוא יתיה ה' אחיך ושםו אחיך.
רבי יוסי ורבי חייא היו הולכים
בדרכם. אמר רבי יוסי לרבי חייא,
למה אתה שותק, קרי לך לך לא
מתתקנת אלא רק בדברי תורה?
נאנח רבי חייא ובכבה. (אמר לו מהין
אמר להו אוי וכו') פתח ואמר (בראשית יא)
ותהי שרי עקרה אין לה ولד. אווי
על זה! אווי על אותו זמן
שהולידה הביר את ישמעאל.

אמר לו רבי יוסי, למה? והרי
הולדתה אמר לך, והיה לה בן גוע
קדוש? אמר לו, אתה רואה ואני
רוואה. וכן שמעתי מפי רבי
שמעון דבר, ובכיתמי. וס"א אמר לו מה
היא אמר לו וויבוכו אווי על אותו הזמן
שבגמל שרה התעכבה, בתוב
(בראשית ט) והתאמיר שרי אל אברם
וגו' בא נא אל שפחתינו וגו'. ועל
זה עמדת השעה להגר לרשות אתה
שרה גברתך, והיה לה בן

מאברהם.

ואברהם אמר, לו ישמעאל יהיה
לפניך. ואף על גב שהקדוש ברוך
הוא היה מבשר לו על יצחק,
נרבך אברהם בישמעאל, עד
שהקדוש ברוך הוא השיב לו,
ולישמעאל שמעתיך וגו'. אחר
כך נמול ונכנס לבירות הקדוש, עד
שטרם יצא יצחק לעולם.

ובאראה, ארבע מאות שנים עמד
אותו קמנה של בני ישמעאל
ובקש לפניו הקדוש ברוך הוא.
אמר לו, מי שנמול יש לו חילק
בשםך? אמר לו, כן. אמר לו,
והרי ישמעאל נמול, וילא עוד. אלא
שנמול קן שלוש עשרה שנה אן למה אין
לו חילק בה כמו יצחק? אמר לו,
זה נמול בראשו וכתקונו, וזה לא

בעין למחה מהכא למנדע רוז דחכמתא (חסר).

(פתח רבינו אבא ואמר (צפניה ג) כי אן האפהו אל עמיים שפה ברורה לקרא
כלם בשם יי' לעברו שכם אחד. ובתיב (זכריה י"ד) ותיה יי' למך וגוי ביום
שהוא יתיה יי' אחיך ושםו אחיך).

רבי יוסי ורבי חייא והוא אזי באורחא. אמר
רבי יוסי לרבי חייא, אמאי את שתיק, הא
אורחא לא אתקן, אלא במלוי דעתיתא.
אתNEGID רבי חייא, ובכלה, פתח ואמר, (בראשית י"א)
ותהי שרי עקרה אין לה ولד ווי על דא, ווי
על ההוא זמנא דאולידת הביר לישמעאל.

אמר ליה רבי יוסי, אמאי. והא אולידת
לבתר, והוה לה בראש גזען קדישא.
אמר ליה, את חמי, ואני חמיןא, והכי
شمען מאפומוי דרבי שמעון מלחה, ובכיננא
(ס"א אמר ליה מא היה אמר ליה ווי וכו') ווי על ההוא זמנא,
דבגין דשרה אתעכבה, פתיב, (בראשית ט"ז)
ותאמיר שרי אל אברם וגוי בא נא אל שפחת
וגו'. ועל דא, קיימא שעטה להגר, למירת
לשורה גבירתך, והוה לה בראש מאברהם.

יאברהם אמר, (בראשית י"ז) לו ישמעאל ייחיה
לפניך, ואף על גב דקווידשא בריך
הוא היה מבשר ליה על יצחק, אתקבק
אברהם בישמעאל, עד דקווידשא בריך הוא
אתיב ליה, (בראשית י"ז) ולישמעאל שמעתיך וגו'.
לבתר אתגער, ועאל בקיעמא קדישא, עד לא
יפוק יצחק לעלמא.

וთא חייז, ארבע מאה שנים, קיימא ההוא
ממנא דבני ישמעאל, ובכלה קמי קדשא
בריך הוא, אמר ליה, מאן דאתגער אית ליה
חולקא בשמד. אמר ליה אין. אמר ליה והא
ישמעאל דאתגער, (ולא עוד אלא דאתגער בר תליסר שנים)
אמאי לית ליה חולקא בה כמו יצחק. אמר